

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

RACE OM DE WOUDSJERP

Een dierenfabel voor kinderen

door

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2017
Nr.3359

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *RACE OM DE WOUDSJERP* op te voeren moet de naam van auteur *HERMAN COGGHE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2017/0220/015
ISBN- 978- 90-385-14291

© 2017 Toneelfonds J. Janssens/Herman Cogghe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

PERSONAGES

(48 à 49 kinderen)

KIYAN KERVUS, een imposant mannelijk edelhert (met groot gewei)

KUNA

KIERA

KAJA - de reeën

SUS EVER, een stoer everzwijn

ELONA, de madam van Sus

ELIA

ELEXIS

EEF

EFRIDE - hun kinderen

LUPUS, de zwarte wolf – leider van de wolvenroedel

LINA

LUWE

LOUKA - de wolvendames

ANAS

TATER - een koppel wilde eenden

OLAS, de specht

ARUNTHA, de uil

CORVUS, de raaf

CUCULUS, de koekoek

DE FAMILIE PLUIMSTAART, de eekhoorns:

PLUMO

PEPITO, (spreekt met Italiaanse tongval)

PAGE

PEPE, opa eekhoorn

PEACE

POPPY

POMPOM

DE FAMILIE DOORNS, de egels:

DINA

DIEUWER

DOETJE

DE FAMILIE VOSMANS, de vossen:

REINTJE

ROEST

REKEL

DE FAMILIE BOOMMARTER:
 CHORDA
 MUSTEL

DE FAMILIE LANGOOR, de konijnen:
 BRIK, lang en smal
 BRITT
 BROK, dikkertje
 BRODDEL, domme slungel

DE FAMILIE KNAGERS, bosmuizen (klein maar dapper)
 SILAS, papa
 SHALA, mama
 SIKO
 SNOW
 SUNN
 STORMIE

VLAD
 VASSI
 VALJA, stoere houthakkers – boeven

ORTOBELLO, overleden bosuil – was de leider van het woud
 (kleine tekstloze rol - kan gespeeld worden door een van de houthakkers)

KORTE INHOUD

In het Teutoburgerswoud wonen de dieren al vele jaren vredig samen. Op een morgen vinden ze Ortobello, de wijze Oehoe, dood onder zijn boom. Voor de goede gang van zaken moet er een nieuwe leider gekozen worden. Verschillende dieren maken zich op om de nieuwe bestuurder van de teutberg te worden, ware het niet dat de komst van een roedel wolven voor extra onrust zorgt. Aminius Lupus, het alfa mannetje heeft de allure van een tiran en boezemt de andere dieren angst in. Wat moeten die vreemden hier en alsof dit nog niet genoeg is, duikt ook de mens op. Problemen in overvloed en heel het woud slaat tilt. Kunnen de dieren het hoofd koel houden en terug de rust vinden? En wie zal voortaan de orde handhaven in het woud? De toekomst is één groot vraagteken.

EERSTE DEEL

OPENINGSMUZIEK : Dinner André Rieu – Roman Holiday tijd 4:34

TAFEREEL 1

Aruntha, Kiyān, Brik, Chorda, Rein, Kuna, Sus Ever, Sunn, Silas, Snow, Siko, Shala, Stormie en figuranten

STEM : In het uitgestrekte Teutoburgerswoud, ver van de bewoonde wereld, zijn de dieren in diepe rouw. Ortobello Pinus, de bosuil, leider en wijze raadsheer is plots heengegaan en wordt ten grave gedragen.

(vanuit de zaal dragen vier verschillende dieren Ortobello naar zijn laatste rustplaats gevolgd door de wenende en jammerende dieren – aan een grote steen wordt halt gehouden)

ARUNTHA : Vrienden, Ortobello was een wijs iemand, een geboren leider, een raadsman, een echte vriend voor wie in nood zat. Ortobello heeft ons voorgoed verlaten. De boom waar hij altijd zat blijft voortaan leeg..

KIYAN : Hij had een uitzonderlijke werklust en een goede kijk op de dingen.

BRIK : Wat hij ook deed, hij maakte het af.

CHORDA : Hij was slim en wist op alles raad.

REINTJE : Zijn inzet voor deze plaats in het woud was groots, fabuleus zelfs.

MUSTEL : Niemand heeft ooit beter gedaan.

KUNA : Hij was het licht in het donkere woud.

SUS EVER : Laten we afscheid nemen van Ortobello en hem begraven onder deze grote steen, symbool van onvergankelijkheid. Steen na steen zullen we opnieuw moeten bouwen aan onze toekomst. Moge onze nieuwe leider dezelfde vitale kracht en wijsheid bezitten als Ortobello.

(ingetogen muziek terwijl meerdere dieren de (holle) steen optillen en over hem plaatsen – ze groeten één voor één en gaan af – de familie Knager blijft

wachten tot het laatst – dan gaan ze dicht bij de steen staan)

SUNN : Is hij echt dood moeke?

SILAS : Ortobello was niet echt mijn vriend. Hij had een scherpe snavel.

SNOW : En van die grote zwarte ogen.

SIKO : Als hij 's nachts overvloog joeg hij ons altijd de stuipen op het lijf. Eerst die langgerekte 'hoe' en na een korte pauze die trillende 'hoehoehoe.' Brrr, ik sta er nog van te trillen op mijn poten.

SHALA : Ortobello heeft onze familie altijd gerespecteerd. Hij heeft zelfs Stormie in zijn bek teruggebracht toen hij verdwaald was in het bos.

SUNN : Echt, mama?

STORMIE : Dat kan niet. Ik ben nooit verdwaald.

SHALA : Je was nog heel klein en je had het moeilijk met luisteren.

SILAS : Pff, dan is hij nog geen haar veranderd. Soms is hij zo doof als een pot.

STORMIE : Ik weet wanneer ik doof moet zijn. Selectief doof.

SNOW : Moeke, is Ortobello ook eerst een uilskuiken geweest?

SHALA : Natuurlijk, schatje.

SNOW : Niet te geloven. Uilskuikens zien er dom en hopeloos uit. Hoe kan daar zoiets slim uit voortkomen?

SIKO : Wie slim wil worden moet goed luisteren en veel leren. Ik word later de grote leider van het woud.

STORMIE : *(lacht)* Wedden van niet?

SIKO : En waarom niet?

STORMIE : Daar ben je te klein voor. Een leider moet uitstraling hebben.

SIKO : Kan een bosmuis dan geen leider zijn, papa?

SILAS : Natuurlijk mijn jongen, maar de weg is lang en hard. Je hebt in elk geval energie genoeg.

SUNN : Wie een groot leider wil zijn moet tegen de wind kunnen.

STORMIE : Wat heeft wind met een groot leider te maken?

SHALA : Hoe kom je daarbij, Sunn?

SUNN : Opa zegt dat een groot leider beslissingen moet durven nemen en daarbij soms veel tegenwind krijgt.

(ondertussen komt Aruntha terug op)

ARUNTHA : Dat is heel verstandig gezegd. Sunn meisje, jij mag mij komen helpen. Ik heb een heel speciale taak voor je.

SUNN : En taak voor mij? O jee, wat moet ik doen?

ARUNTHA : Dat leg ik je straks uit.

SHALA : Ik zou maar vlug meegaan. Ik denk dat Aruntha een speciale opdracht voor je heeft.

SNOW : En waarom krijg ik geen speciale opdracht? Ik ben veel knapper dan Sunn.

STORMIE : En ik ben veel sterker.

ARUNTHA : Jullie tijd komt nog. Ga je mee Sunn?

SUNN : Mag ik, papa?

SILAS : Zeker mijn kind en vervul je opdracht zoals het een goede Knager past.

(Aruntha en Sunn af)

SIKO : Wat heeft die meer dan ik?

SNOW : Pff, wat moet die uil met Sunn? Ze mag zeker voor het knechtje spelen. Die hoge piet slaapt meer dan hij wakker is.

SHALA : Geen nood. Hij zal Sunn nog wel leren kennen. Ze is geen doetje en niet altijd even gemakkelijk.

SNOW : Ik hoop dat er een goeie leider gekozen wordt.

SILAS : Iemand met weinig gepraat maar met veel resultaat.

SIKO : De wonderen zijn de wereld nog niet uit.

(licht uit – tussenmuziek)

TAFEREEL 2

Plumo, Page, Pepe, Pepito, Poppy, Pompom, Peace, Aruntha

(tussen twee bomen hangt een bord; 'De SMIKKELCOMPANY' Partyservice en Catering' – de eekhoorns stellen zich voor op verschillende toonhoogten (gevoelens) en brengen daarbij hun firma en reclameborden in orde)

PLUMO : Hallo.

PAGE : Hallo Plumootje, al wakker?

PEPE : Gegroet allemaal.

PEPITO : Ciao tutti!

Poppy : Hoi gasten!

POMPOM : Bonjour tout le monde.

PEACE : Joe, de mannen!

PLUMO : Heeft iemand al iets gehoord over de verkiezing?

PEPE : Aruntha is daar mee bezig. Hij is de oudste en de wijste van het woud, zeggen ze.

PAGE : Stel jij je niet kandidaat, Pepe?

PEPE : Nee meisje, die woudsjerp staat me niet. Ik heb mijn handen vol met dit bedrijf.

PEACE : Is er ooit een pluimstaart leider van het woud geweest?

PLUMO : Niet dat ik weet. Wij Pluimstaarten hebben altijd in de voedselsector (branche) gezeten.

POMPOM : Van lekker eten weten wij alles af. We zijn niet voor niets de beste hapjesmakers van het woud.

PEACE : Hebben jullie mijn hazelnotenpastei al geproefd. Smikkelsmakkellekker jo!

PAGE : Mijn beukennoottaartjes zijn onovertrefbaar. Gewoon verrukkelijk.

PEPITO : Pff, ik spring liever van tak tot tak. Ik breng met plezier de bestellingen naar de kopers.

POPPY : Pepito Wip is niet voor niets onze Olympische kampioen in verspringen, boomvliegen en tumblings.

POMPOM : Pepito is een echte atleet.

PEPE : Dat zal nog niet! Hij heeft snelheid, kracht en techniek. Hij vliegt bijna zo hoog als die zilveren bromtuigen aan de hemel.

PEACE : Bovendien maakt hij lekkere bosvruchten-smoothies. Fenomenaal gezond en lekker.

PLUMO : Onovertrefbaar.

PAGE : Een bom gezondheid.

PEACE : Geen kleurstoffen, geen bewaarmiddelen, gewoon puur natuur.

PLUMO : Mijn paddenstoelensoep met rupsenbroodjes is krachtvoer voor sporters en

hongerige begeleiders én je wordt er niet dik van.

POPPY : Geef mij maar een schep stampot van jonge boomtoppen met meelwormen.

Superlekker!

PEPE : Gewone eenvoudige kost, die gaat er altijd in.

PEPITO : Je hebt groot gelijk opa, toast met vogeleitjes verkoopt ook als zoete broodjes.

POMPOM : Heho, ik ben er ook nog, gespecialiseerd in borrelnootjes. ‘Borrel én nootjes’, je kunt er niet afblijven.

PLUMO : Genoeg gasten, van al dat gepraat krijg ik honger. Er moet eerst gewerkt worden.

POPPY : Ik ga vandaag iets speciaals doen.

ANDEREN : Iets speciaals?

POPPY : Jep, ik vind dat we de nieuwe woudbeheerder moeten verwelkomen met een lekkernij van onze firma. Iets origineel en sensationeel, een lust om te proeven.

PEACE : Niet zo simpel, er is al zoveel om te eten en te snoepen. Wat kan dat nog zijn?

(Aruntha komt op)

ARUNTHA : Dat vraag ik me ook af.

POPPY : Sorry, voorlopig is dat nog een groot geheim. Enkel de Smikkelcompany mag het weten. Top secret!

SAMEN : Voor Partyservice en Catering één adres, De Smikkelcompany!

PEPE : Goed zo, laat jullie horen!

SAMEN : Smikkel smakkel, we houden van lekker gezond. Slik, slak, slok, een streling voor de mond!

PLUMO : Tijd om het groepsgevoel te versterken.

(ze houden een korte knuffelpolonaise al of niet op muziek)

ARUNTHA : Ja jongens, jullie kunnen er wat van. Vinden jullie het erg als ik Poppy meeneem voor een opdracht?

POMPOM : Zolang ons nieuw product niet in het gedrang komt gaan we akkoord.

ARUNTHA : Ik doe mijn best. Kom Poppy!

(Aruntha en Poppy af)

PAGE : Ik zou wel eens willen weten wat die twee te bespreken hebben. Heel verdacht.

PEPITO : Ach wat, die oude uil wil gewoon meelwormchips of kroketten van motlarven. Van verse muizen krijgt hij last met de vertering en te harde braakballen.

PEPE : Ja, het is soms vervelend om oud te worden maar het is de enige mogelijkheid om te blijven leven.

PLUMO : Komaan mannekes, stop met dat geleuter. Er is werk aan de winkel.

(iedereen begint weer te werken – muziek – licht sterft weg)

TAFEREEL 3

Kiera, Kiyán, Kuna, Kaja

(Kiyán staat op de uitkijk tussen de struiken van het woud – de herten gedragen zich superieur boven de andere dieren)

KIERA : Bonjour, goede morgen Kiyán, zijn je concurrenten voor het woudmeesterschap al gekend?

KIYAN : Aruntha heeft de zaak in handen maar is zelf geen kandidaat.

(Kuna komt op met Kaja)

KUNA : Twee simpele bosmuizen hoorde ik zeggen dat Chorda de boommarter zich kandidaat zou stellen. Oh, mon Dieu. Quelle affaire.

KAJA : O jee, die toch niet! Ik moet die gluiperd niet. Je ziet hem alleen rondzwerven bij schemering en in de nacht.

KIYAN : Dat gaat bric-à-brac worden. Aruntha en Chorda zijn geen goede maatjes. Ze schuwen elkaar als de pest.

KIERA : En die wil woudmeester worden? Quelle idée, niet te doen. Dat is om miserie vragen.

KIYAN : Sus Ever is ook kandidaat; hij heeft het me persoonlijk gezegd.

KAJA : Mais non, toch geen zwijn als leider van het woud? C'est un coup d'Etat! Spaar ons daarvan alstublieft!

KUNA : Stel je voor dat onze Bambi's een voorbeeld nemen aan die gestreepte varkenskinderen. Mon Dieu, mon Dieu!

KIERA : Je mag er niet aan denken. Die stompneuzen rollen zich in het slijk. Bah, wat vies!

KAJA : En daarbij knorren en mopperen ze als malcontente pubers.

KIYAN : Sus is wel een sociaal iemand maar niet echt een leider. Hij praat naar ieders bek maar komt zijn beloften niet na.

KAJA : C'est un bon vivant, pas une grande lumière.

KUNA : Onze Kiyan is de knapste en de meest sportieve. Hij wordt op één poot woudmeester.

KIERA : Dat is tenminste een echte Adonis met klasse.

KAJA : Wat is een Adonis?

KUNA : Een knappe kerel met een zeldzame schoonheid.

KIERA : Een gast met hemelsblauwe ogen.

KAJA : Atletisch gebouwd en met spieren op de juiste plaatsen. Oké, ik ben mee.

KUNA : Kortom, une piece unique. Een stuk om mee te stoeien.

KIERA : Wees daar maar zeker van.

KAJA : Daar kan dat dom everzwijn niet aan tippen. Een varken, leider over ons woud? Quelle idee!

KUNA : Niet te doen, très stupide!

KIERA : Kiyan is een geboren leider. Hij heeft er de uitstraling voor.

KAJA : Hij is vriendelijk voor iedereen en doet wat hij beloofd.

KUNA : Kiyan veegt de vloer aan met heel de concurrentie.

KIERA : Wie twijfelt daar nog aan?

KAJA : Mevrouw Roest is me te gluiperig.

ANDEREN : Doet die ook mee?

KAJA : Volgens de familie Pluim toch.

KUNA : Mon Dieu, er zouden dus vier kandidaten zijn!

KIYAN : Zo ziet het eruit. Chorda, de nachtridder die niet geliefd is. Sus, het wild varken, die zeemzoete mevrouw Roest en onze Kiyan.

KAJA : Volgens mij zijn geen van de drie echte rivalen.

KUNA : Dat wordt voor onze Kiyan een makkie. Met zijn charmes windt hij iedereen rond zijn vinger.

KIERA : We moeten ons wel organiseren.

KAJA : Organiseren?

KIERA : Dat zei ik, ja. We moeten als promotieteam zorgen voor een gezellige sfeer.

KAJA : Als cheerleaders kunnen wij voor de nodige sfeer zorgen.

KUNA : Van die huppelgrieten met yells en moves die het publiek vermaken? Dat is niks voor mij. Ik dacht meer aan het schilderen van verkiezingsborden.

KIYAN : Magnifiek, het zijn beide toffe ideeën. Jullie zijn geweldig.

KUNA : Ik zorg dus voor de verkiezingsborden. Zijn er nog kandidaten?

KIERA : Ik help met beide.

KAJA : We zullen het woud verbazen met onze sierlijke huppelpassen.

KUNA : Bien bien, ik doe ook mee. We geven het beste van ons zelf.

KIERA : Goed zo, Kuna. Onze pomponnetjes zullen gezwind zwaaien naar alle kanten.

KAJA : En daarbij trekken we een superleuke snoet.

KIYAN : Bon mes bijoux.

CHOREOGRAFIE 1 : cheerleaders

MUZIEK : Cheerleading Mixes - San Clemente Highschool Cheerleading Mix 2001 of cheerleading film Bring It On/Girls united.

(na de dans sterft het licht uit en gaan de herten druk overlegend af)

TAFEREEL 4

Dieuwer, Dina, Doetje, Lupus, Lona, Luwe, Louka, Aruntha

(op de heuvelrug verschijnt Lupus met zijn gevolg – familie egel zijn er niet gerust in – Lupus laat horen dat hij er is)

DIEUWER DOORNS : Dekselde griebels, waar komen die grijze schaduwen vandaan?
Dat voorspelt niet veel goeds.

DINA PRIK : Het woud is niet van hen, maar van ons.

DIEUWER DOORNS : Ik zou toch maar opletten, het zien er harde jongens uit.

DOETJE DOORNS : Oma zegt dat overleven in het woud niet voor watjes is.

DINA PRIK : Wees daar maar zeker van, lieve schat.

DOETJE DOORNS : Zijn dat jachthonden, mammie?

DINA PRIK : Nee lieve schat, veel erger, dat zijn grijze wolven.

DOETJE DOORNS : O jee, ik begin te beven in al mijn stekels.

DIEUWER DOORNS : Bangerik!

DOETJE DOORNS : Ik ben niet bang maar voorzichtig.

DIEUWER DOORNS : Je bent een schijtluis.

DOETJE DOORNS : Nietes!

DIEUWER DOORNS : Welles!

DINA PRIK : Stop ermee! We moeten de anderen verwittigen.

DIEUWER DOORNS : Mama heeft gelijk. Met vreemdelingen weet je nooit.

DOETJE DOORNS : Ik vind dat ze op een grote hond lijken.

DINA PRIK : Het zijn wolven.

DOETJE DOORNS : Zijn wolven gevaarlijk?

DIEUWER DOORNS : De wolf is eigenlijk de voorouder van de jachthond.

DOETJE DOORNS : Ik moet ze niet. Ze komen aan je lijf snuffelen en als je met hen wil spelen lopen ze kajietend (jankend) weg.

DINA PRIK : Ik vertrouw die grijsaards ook niet. Je weet nooit hoe ze uit de hoek komen.

DIEUWER DOORNS : Je hebt gelijk, schat. Soms zijn ze speels, een andere keer staan ze te huilen alsof ze kiespijn hebben. Geraak daar maar eens wijs uit.

DOETJE DOORNS : Volgens mij weten ze niet goed wat ze willen.

DINA PRIK : Laat ze maar. Wij gaan verder joggen door het bos. Lekker gezond.

DIEUWER DOORNS : Wie is het eerste ginder aan die boom?

(egels rennen af – Lupus huilt)

LUPUS : Hier blijven we voorlopig.

LINA : Je bent toch zeker? Dat zwerven van hier naar daar ben ik spuugzat.

LUWE : Dat was niet de schuld van Lupus. Op de vorige plaats zijn we verjaagd door jagers.

LOUKA : Deze plek lijkt me heel rustig.

LUPUS : Schijn bedriegt. Ik voel dat er iets op til is.

LINA : Wat dan?

LUPUS : Dat is me nog niet duidelijk.

LUWE : Ik zou hier best mijn draai kunnen vinden. Wat verder is een beek en waterval met heerlijk fris water.

LOUKA : Overal is er wel iets. Zonder verrassingen zou het leven saai zijn.

LUPUS : En toch lijkt het of deze plek om iets treurt.

LINA : Meneer verbeeldt zich weer wat. Het is hier gewoon rustig.

LUWE : Wat wil je nu eigenlijk, Lupus? Als het te druk is, is het niet goed en als het te rustig is treurt het woud. Weet je wel wat je wil?

(Aruntha komt op)

ARUNTHA : Gegroet vreemdelingen, welkom in het Teutoburgerswoud, ik ben Aruntha, de voorlopige leider van deze uitzonderlijke plek.

LUPUS : Voorlopig, zeg je?

ARUNTHA : Zo is het eu...

LUPUS : Zeg maar Lupus en dat zijn mijn vrouwtjes Lina, Luwe en Louka, aangenaam.

ARUNTJA : Gegroet dames, ik wou net vertellen dat onze leider, de wijze Ortobello gestorven is en dat er verkiezingen op til zijn. Ik zelf voel me daar te oud voor. Er moet dus een nieuwe leider gekozen worden.

LUWE : Lupus heeft toch gelijk, deze plek treurt.

ARUNTHA : Moest iemand zich geroepen voelen om mee te dingen naar het leiderschap, laat het me tijdig weten. Jullie moeten dan wel beslissen om hier te blijven natuurlijk.

LINA : Dat spreekt vanzelf. Deze plek heeft wel iets maar er zijn enkele dingen die vatbaar zijn voor verbetering.

LOUKA : En wat zou jij dan weer willen veranderen?

LINA : Bah, iets meer kleur misschien.

LOUKA : Iets meer kleur? Volgens mij zijn de kleuren perfect. Wacht tot de herfst, dan staat het woud vol kleuren.

ARUNTHA : Goed, denk er eens over na. Volgens mij heb ik iedereen verwittigd.

Mijnheer Lupus en dames, ik hoor het wel als jullie interesse moesten hebben.

Gegroet. *(af)*

LINA : Ik vind dit woud oersaai!

LOUKA : Zoek dan een ander woud. Ik wil hier blijven.

LUWE : Ik ook.

LOUKA : Je bent altijd de eerste die zeurt als we verhuizen.

LINA : *(bitsig)* Ik zeur nooit.

ANDERE DAMES : O jawel.

LUPUS : *(kordaat)* Dames, we blijven hier.

ANDEREN : Oké dan. Jij zegt het.

LUPUS : Vooruit, tijd om op zoek te gaan naar een grot of een onderaards hol. Wat staan jullie hier nog te kijken?

LUWE : Joepie, we blijven!

LINA : We zullen dan maar een hol zoeken zeker.

(wolvinnen af – Lupus glimlachend achter hen aan – licht uit – tussenmuziek)

TAFEREEL 5

Elona, Elia, Elexis, Eef, Sus Ever, Efride

(Elona op met achter haar de kinderen – Sus komt als laatste op)

ELONA : Sus, waar waren je gedachten, je kandidaat stellen voor leider van het woud.

Te veel jeneverbessen gegeten misschien?

ELIA : Pa, je hebt jezelf weer flink in nesten gewerkt.

ELEXIS : Wie kiest er nu voor een wild varken? Herten zijn veel slimmer dan wij.

EEF : Zelfs Mia de kruisspin weet meer van het woud dan onze pa.

SUS EVER : Ik loop hier al lang genoeg rond om te weten wat er allemaal gebeurt.

ELONA : Rondlopen is niet genoeg.

ELEXIS : Het was dom, heel dom! Je maakt ons ten schande.

SUS EVER : Niks van, je moet niet slim zijn maar begaan zijn met het lot van de anderen. Wie niet waagt, niet wint.

EFRIDE : Papa kan best winnen. Het volk kiest niet altijd de beste maar wel de meest